

MOLITI ZA KREPOST VJERE

Petak pred Drugu korizmenu nedjelju

3. ožujka 2023.

U izlaganju kateheze koja se sastoji od evanđeoskog teksta predstojeće nedjelje, pitanja za razmišljanje, katehetskog izlaganja te poticaja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva moguće je poslužiti se materijalima primljenim od biskupijskog Pastoralnog centra.

Prije pobožnosti križnoga puta zapjeva se prikladna korizmena pjesma nakon koje se učini znak križa. Potom jedan od lektora pročita evanđeoski tekst.

Mt 17,1-9

Iz evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Isus uze sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegovu, te ih povede na goru visoku, u osamu, i preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost. I gle: ukazaše im se Mojsije i Ilija te razgovarahu s njime. A Petar prihvati i reče Isusu: »Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinit ću ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.«

Dok je on još govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše: »Ovo je Sin moj ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!«

Čuvši glas, učenici padoše licem na zemlju i silno se prestrašiše. Pristupi k njima Isus, dotakne ih i reče: »Ustanite, ne bojte se!« Podigoše oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama.

Dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus: »Nikomu ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne.«

Svećenik ili vjeroučitelj (voditelj kateheze) postavlja sljedeća pitanja ostavljajući iza svakog od njih trenutak šutnje za razmišljanje:

- Kakva je moja vjera? Koliko je prisutna u mom životu?
- Ako ne vjerujem Bogu, komu vjerujem?!
- Obavljam li vjerske dužnosti samo jer se to od mene očekuje, bez istinske vjere u Boga, ili pozivam Boga da svojom prisutnošću osvijetli važne događaje u mom životu?
- Obuzimaju li me sumnje? Sputavaju li me u vjeri ili me pak potiču da dublje tražim odgovore na životna pitanja?

Nakon toga se predstavi sadržaj katehetskog izlaganja:

Riječ Božja Druge korizmene nedjelje potiče nas da provjerimo kakva je naša vjera i kakvi smo vjernici. Vjera nije samo znanje ili informacija o vjerskim istinama i običajima Katoličke Crkve kojoj pripadamo, nego je ona prije svega život u osobnom odnosu s Bogom i s Isusom Kristom. Slikovito rečeno, vjera nije stajanje na nekom ustaljenom mjestu, nego je svakodnevno putovanje, hod u Božje kraljevstvo. Vjera je čovjekov odgovor na Božji poziv. U knjizi Postanka zabilježeno je, među ostalim, kako je Bog pozvao Abrahama da bude suradnik u ostvarivanju njegovu nauma spasenja te kako se Abraham spremno odazvao Božjem pozivu i krenuo na put u nepoznato, u obećanu zemlju. On je u Bogu prepoznao prijatelja koji ga prati i čuva na životnom putu i zato je s njime razvio osobni, intimni odnos prijateljstva koji nazivamo savez.

U evanđeoskom ulomku promatramo događaj Isusova preobraženja kojemu su svjedočili Petar, Jakov i Ivan. Oni su s Isusom pošli u osamu. Vjerojatno put na visoku goru

nije bio jednostavan, kao niti boravak o osami, ali ondje su doživjeli nešto neočekivano zbog čega su poželjeli ostati. Ipak, dok su još uživali u događaju, čuli su Očev glas koji im zapovijeda da slušaju njegova Sina. Iz oduševljenja u strah, popadaše i prestrašiše se, a Isus ih tješi i govori: „Ne bojte se!“

Događaj o kojem slušamo pravi je trenutak da se svaki vjernik zapita čuje li uopće Božji glas? Želi li ga čuti u buci suvremenog svijeta? Je li nam Božja riječ samo još jedan od glasova koji povremeno puštamo u svoje misli ili je ona svjetiljka na putu svakom našem koraku? Dopuštamo li Božjem svjetlu da osvjetli i tmine i teške trenutke našeg života?

Evandeoski nas odlomak uči da je za snažnije iskustvo vjere potrebno dopustiti Isusu da nas već sada „uzme“ i „povede sa sobom“, u osamu. Na kraju našeg ovozemnog života to će se svakako dogoditi, tj. naš će život biti uzet od nas i poveden u Vječnu slavu! Ili možda u vječnu propast!?

Vjernik se svakodnevno susreće s brojnim ponudama za život. No, one se prije svega trude zarobiti naš život za njih same. Jedini koji svoj život daje za svakoga od nas, kako bismo živjeli i to vječno, jest Isus Krist. Stoga budimo poslušni današnjem evanđelju i „Njega (Isusa) slušajmo!“ Slušati i životom slijediti Isusa zapravo znači vjerovati i po vjeri živjeti. To nikada nije bio jednostavan i lak odabir, već put pun uspona i padova. No, u vjeri nismo sami, prijatelj Krist, koji je i sam prošao muku, patnju i smrt pomaže nam nositi se sa križevima našeg života. On nas diže i govori: „Ustanite, ne bojte se!“ (Mt 17,7).

Događaji iz života bl. Jule svjedoče o njezinom predanju volji Očevoj do samoga kraja. Svjesna teškog vremena u kojemu se nalazila zajedno sa sestrama i tamošnjim stanovništvom, pisala je: „Zlo je veliko nastalo i nevolja na sve strane. Oko nas se ruši i pali, krade i otima i ljudi postaju divlji, gori nego zvijeri. (...) Opasnost je velika, ali ne možemo sad nikuda. Nek' nam dragi Bog dadne sretnu lijepu smrt i drugo nam ništa ne treba... Čekamo što nam dragi Bog odredi.“ I: „U Božjim smo rukama i on zna najbolje što je za nas dobro.“

Blaženoj sestri Juli i njezinim sestrama Bog nije bio jedan od glasova koji je progovarao u život, nego temeljni glas kojemu se vjerovale i po kojemu su živjele. Život u vjeri prepun je izazova, uspona i padova. Kako bismo se ispravno vjernički mogli nositi sa životnim izazovima nužno je svakodnevno rasti u vjeri. Rast u vjeri je cjeloživotni proces u kojemu čovjek stalno i iznova traži Božju volju, dopušta mu da ga Bog oblikuje i biva mu životom poslušan, poput blažene sestre Jule i njezinih susestara.

Voditelj kateheze na kraju daje nekoliko poticaja za ostvarivanje evandeoskih zahtjeva u predstojećem tjednu:

- Pođi u osamu, odvoji vrijeme za Boga u kojemu ćeš se nakratko odreći svojih želja i slušati što Bog želi u ovom trenutku tvoga života!
- U svetoj misi sudjeluj sabrano i s vjerom u ono što se događa za stolom Božje riječi i tijela!
- Primanje prve pričesti i potvrde, sklapanje sakramenta ženidbe, krštenje djeteta, kao i slavlje različitih svetkovina i blagdana neka postanu trenuci u kojima taj dio svoga života posvećujemo Bogu, prepuštamo se u njegove ruke da on upravlja našim životnim putem!
- Sudjeluj u radu župnog Caritasa ili nekoj od njegovih korizmenih akcija!

Slijedi pobožnost križnog puta.

Tekst kateheze: Zvonimir Zelenika, vjeroučitelj

Odgovorni urednik: Robert Kupčak, upravitelj Pastoralnog centra Požeške biskupije